

Десь є там яр у глибині полів

Микола Вінграновський

Десь є там яр у глибині полів,
Десь є там я над яром тим дніпровим.
У тім яру на темнім дні діброви
В цю білу провесінь до себе я розцвів.

І день і ніч, і ношеденно в цвіті
Цвіту собі у тім яру в полях.
В моїх руках гніздо складає птах,
Ячко ронить в руки білоквіті.

Не журюся. Не плачу. Мені добре.
Дніпро під тінню хмари — лю-лі-лю.
Іван-гора над яром спину горбе,
Несе під гору все моє "люблю".

Люблю — не журюся, люблю — не плачу — небо.
Вчорашню тінь коханої люблю.
Десь є там яр, де я цвіту до себе,
І тим єдиним цвітом я не сплю.